

Szerkesztői szállítás

Belső-írányzata 21. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

Az értékes cikkek díjazottak. Készítők nem adnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra	1 „

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hova az előfizetések s hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak:

Négyzet hüvelyk garmond sor ára 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagybíró és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22).
Hannoverban: Haasensteint és Vogelnél (Neben Markt 11.)
Pesten: Lang Leopoldnál (Erzsébet-utca 9. szám emelet.)

„KELET“

előfizetési feltételei:

Egész évre 12 frt.	Negyedévre 3 frt.
Félévre 6 frt.	Egy óra 1 frt.

Egyes szám ára 5 kr.

Az előfizetési pénzek — legcélszerűbben postai útvánnyal — Kolozsvárra, Stein János könyvkereskedésébe küldendők.

A „Kelet“ kiadóhivatala.

Közlekedési nyomorainkról.

II.

(N.) A tegnap röviden vázolt két körülménynek kell tulajdonítanunk, hogy például Kolozs-, Torda-, Küküllőmegye és Marosköz területén átvonuló államútaink nagy részén a múlt 1870-ik évre kiszabott kavicsszállítását — minek még azon év őszén teljesítve kellett volna lenni — a fővállalkozó csak jelen évi május hó végével fejezte be, a mint erről bárkinek meggyőződnie bő alkalma lehetett.

És mi történik most? Az, hogy a kavicsszállítás az előbb megjelölt területen ez idő szerint teljesen szünetel, s midőn a szárazabb, kedvezőbb időszak beálltával a szállításhoz legnagyobb eréllyel kellene folynia, tesszük azon meglepő fölfedezést, hogy a kavicsszállítás jelen évre mind ez ideig még biztosítva sincsen ott! Február hó utolsó napjaiban jutott kezemhez egy, a vidéken körözött árlejtési hirdetménye, mely a m.-vásárhelyi mérnöki hivatal kerületében eső államúton 1871-ik évben szükségelt fedanyagszállítás biztosítására a nyilvános árlejtés határnapját március hó 20-ára tűzte ki. E napon meg is jelentem az illető mérnöki hivatal irodájában, hol több árlejtési kívánókat és községi megbízottakat találtam, csak az eddigi jóhitelű és gazdag fővállalkozót nem. E jelenleg természetesen meglepett s oka után tudakozódván, értesítem, hogy az előbbi fővállalkozó — kinek szerződésileg még egy évi szállítási kötelezetése lett volna — indokolt kérelmére (mely szerint a vasútépítés miatt beállott rendkívüli drágaság mellett a régi egységi árak alapján folytatni a szállítást rá nézve a bukással egyértelmű lenne) a főmúlt. közmunka- és közlekedési ministerium által köteleztetése alól kegyelemből feloldoztatott, s épen azért kellett az árlejtési tárgyalást 1871-re, ily későn, az első évnegyed lejártá felé tűzni ki.

De lássuk, mi lett az árlejtési tárgyalás eredménye? Semmi, épen semmi! Ugyanis, miután az árlejtési feltételekkel, egységi árakkal közelebbi betekintés s kellő hivatalos fölvilágosítások után megismerkedtünk, kitűnt, hogy ahhoz hozzászólni károsodás nélkül lehetetlen. Nem is szólott biz ahhoz senki, hanem csendesen szétoszlottunk; a régi vállalkozó pedig otthon valószínűleg igen nagyon örült, hogy elmúlt tőle a keserű pohár s ő terhes köteleztetésétől szép szerével megmenekedett.

Néhány hét múlva újra közvetlen felszólítást vettünk több szomszédos községekkel együtt, hogy a március 20-án meghiusult árlejtés után, bár egyes kisebb szakaszok elvállalása iránt egyezkedni jelenjenek meg a mérnöki hivatal előtt. Nem egy község be is küldte megbízottjait, de mi haszna, ha mindig csak a régi csekély egységi árakat (melyek a menekült fővállalkozót is romlással fenyegették) tartották előnkbe, s a mérnöki hivatalnak azokat átlépni nem volt megengedve? Ezzel ugyan közelebb nem jutottunk a célhoz, hanem a helyett újra egy hónap vesztett el a szállítási időből, melyet később kipótolni vajmi bajosan lehet.

És már ezért határozottan a ministeriumot tesszük felelőssé, e mulasztást egyenesen rovására kell feltudnunk. Mert kérdem: méltányos-e 3—4 év előtt megállított egységi árak mellett hirdetni ki az árlejtést és kívánni egyesektől vagy községektől a kavicsszállítás elvállalását, melyek mellet a bukástól félt korábbi vállalkozót kegyelemből fölmenteni

szükségesnek találtatott? A ministeriumnak mindenestre módjában áll alárendeltjeitől a szükséges felvilágosításokat kellő időben beszerezni, s legfőbb kötelessége egy vagy más úton a felforgó körülmények világos ismeretével birni minden időben, s óvakodni, hogy célszerűtlen vagy elkésett intézkedéseivel egy ily országos fontosságú ügyben, mint a fedanyag-szállítás, a dolog iránt komolyan érdeklődők aggodalmát felkeltse, a várható eredményt kockáztassa, vagy legalább problematikusá tegye. A közlekedési ministeriumnak így vagy úgy meg kell találni a legcélszerűbb utat, melyen a kavicsszállítás rendszerességét, pontosságát nem csak erre az évre, hanem jövőre is biztosítsa az államérdek s a közügy hátránya nélkül. Legyen határozott és bátor, mondjuk: kérlelhetlen ott, hol a közjólét kívánja; legyen nemcsak igazságos és méltányos, hanem szigorú is, ha kell alárendelt közegei, de a vállalkozók élelmes osztálya iránt is. Ne aggodalmaskodjék, fillérkedjék ott, hol 7—8 ezer frt megtakarításával a jelenben, tán százezerekre menő károkat idézhet elő a jövőben! Legközelebből pedig ne tartsa függőben a folyó évi kavicsszállítás kérdéses ügyét, mert 1871-nek felerésze ide s tova mindjárt leperog; 3—4 hó múlva megint nyakunkon lesz az esős, sáros ősz s én valóban nem tudom, mikor lehet azt a sok ezer kavicshalmot szépen sorban lerakni a megrongált államút párkányain? „Az idő nem kérd, nem vár...!“

Pest, 1871. június 15.

(A.) Holnap Berlinben nagy nap virad; kettős ünnepély megy végbe utcáin, a múlt és a jelen dicsősége egyszerre sugarazza be halántékait. Holnap tartják a Franciaországból hazatérő csapatok képviselői, számszerint mintegy 42,000 ember, ünnepélyes bevonulásukat az új császárság fővárosába s ugyanakkor leplezik le III. Frigyes Vilmos király emlékszobrát, ki félévszázad előtt diadalmas hadainak élén két izben vonult a francia fővárosba. Ünnepély tehát lesz elég s ünnepélyre ok is van elég. Sohasem vivotott oly diadal, minőt Németország nyugati szomszédja felett aratott, a birodalom egysége, határainak sohasem remélt vidékekre való kiterjesztése, tömegtelen szemképrázatú mennyiségű pénzösszegek eltevése, mindezek oly események, melyek valóban megérdemlik az örömet, indokolják a legféltetlenebb örmzaj kitörését is. Mint Dzingiskán tatárjai úgy térnek vissza a német hadizömök az ellenséges országból, melyet kiszívtak mint a százkaru polyp kiszopja áldozatának véré, zsákmánnyal gazdagon s az ötezer millió, melyet kiereszkoltak, megengedi a bevonulással járó extra kiadásokat.

Valóban a nagy Napoleon harcainak kivételével nincs korszak, melyben egy nemzet anynyi szemképrázatú sikert vívott volna ki, mint a porosz. Rövid öt év folyamában két nagy államot vetett le a hatalom és dicsőség polczáról, előbb Ausztriát dobta ki Németországból, aztán Franciaországot s ma dominál Európa felett, nincs senki, ki vele megmérkőzhetni bátorkodnék. Poroszországnak van tehát oka örülni. Azonban örülhet-e Európa is? Volt e mit örömdenie az 1866-ki győzelemnek? Mi volt Európa az utolsó öt év folyamában? Egy nagy laktanya, melyben a nemzetek legmunkaképesebb tagjai folytonosan fegyverben állottak; a nemzetekre a kilátásban álló s minden pillanatban kitörhető háború ijedelmének ólommdara nehezedett; nyugtalanság, félelem vett erőt a keblekben s mindenki kinos érzellemmel nézett a jövő elé.

Most az akkor kilátásban állott háború vihára lezajlott. Németország Európa, a csaták istennője ölébe vette azt. S mi ezen gyökeres változás első következménye? Beszéljenek a tények. Eddig Anglia volt ama szerencsés állam, mely természeti fekvésénél s tartozkodó politikájánál fogva a continentalis viharoktól alig érintett. Jövedelmeit békés célokra, gazdasági és szellemi érdekeinek fejlesztésére fordította, a hadsereggel nem sokat törődött, mert hiszen senkit sem akart megtámadni. Ma sem jut eszébe, hogy valamely állam ellenében offenzív lépést kezdjen, mégis megindította a hadsereg szaporításának és reformjának nehéz munkáját s lázas sietséggel végezi azt. Igen! Európa viszonyai megváltoztak; a nemzetközi jog és szerződések többé biztosítékot nem nyújtanak; létünk egyetlen garantiáját a hatalom, a meztelen erőszak képezi. Angliában fölismerék a szomorú igazságot s készülnek, hogy az ország minden esélyével szembe nézhessen. Ugyanezt teszik a többi államok is. A nemzetközi jogbiztonság érzete ma épen úgy meg van ingatva, mint a magánbiztonság az ökljog uralmának durva erőin. Mindenki várra idemítja át lakházát, felfegyverzi család-ségét, éjjel nappal készen áll a rabló támadás visszautasítására. Belgium, Holland, Svédország s a többi kis államok, melyek egyetlen vágya az, hogy nagy szomszédaik által békében hagyassanak, kisebb nagyobb mérvben mindnyájan készülődnek, mint ahajós, midőn a jelenségek vihart jósolnak.

Ezek a porosz győzelmek következményei. Hadd örövendjen tehát Poroszország, Európának nincs mit örömdenie. A mi 1815 előtt a falánk torku francia imperator volt, az idegen nemzetek félelme, az ma Poroszország. Az egyetlen hatalom, mely vele szembe szállani merhetne, oldalán áll, támogatja őt s az orosz udvar képviselőinek a holnapi ünnepélyekben kiváló szerepök leszen. Az orosz porosz szövetség lételének bizossága még bonyolultabbá teszi a többi államok helyzetét s egymáshoz való viszonyát. Most úgy látszik, teljesülni készül ama caesari eszme, mely Európát két részre akarja osztani. A keleti rész az orosz, a nyugati a német császárnak jutna s a byzanti zsarnokság háborítlanul ünnepelhetné orgiáit. Teljesülné-e ez ohaj, ki tudná megmondani; de annyi ma is bizonyos, hogy Európának nincs oka a porosz diadalünnepben résztvenni. Azok egészen Poroszország tulajdonát képezik, a többi államoknak a csöndes néző (szerepe) jutott s meg kell avval is elégedniök, ha legalább ezen szereptől nem fognak megfosztatni.

Az erdélyrészi telekkönyvezés állapota.

A királyi biztosságtól 1026—1871 e. sz. alatt, táblázatos kimutatást vettünk, mely terjedelmes és részletes áttekintést nyújt a telekkönyvezésnek az erdélyi részekben, a nyári és őszi idény folytán való beosztása és hivatali személyzete felől, mely örömdenően győzhet meg mindenkiket a felől, hogy e nagy horderejű és oly sok nehézséggel járó munka mily mindenre kiterjedőleg van utbaíndítva. A táblázatos kimutatáshoz a következő magyarázó szöveg van csatolva:

Az erdélyi telekkönyvi igazgatóság által a folyó 1871-dik évre kidolgozott s már foganatosításnak is indított helyszínelési munka beosztás kimutatását jelen évi február 13-án 278 eln. szám alatt kelt körözüvény kapcsán a következő felvilágosító jegyzetek kíséretében kívántam közölni:

1) Foglalkoztatva van jelenleg Erdélyben összesen 613 egyén a telekkönyvezésnél a következő törvényhatóságokban:

1) Dobokamegye és Belsőszolnokmegyében, mely két megyében azonban a munka vége felé jár, s melyekben a telekkönyvi hatóságok folyó évi September 1-én már életbe léptethetők.

2) Tordamegyében; e megye bizottmányonként, mint a táblás kimutatásból is látható, oly arányban van beosztva, hogy helyszínelése az ősz derekáig, s a munkálatok tisztázása új év első napjáig befejezve lehet.

3) Felsőfejérmegyében, hol K. Nagy József egyik legerélyesebb főbiztos segélyével már hat szolgabírói járásban tisztán vállalkozókkal az előmunkálatok készítése megindított, a vállalkozók szervezése a hátralévő négy szolgabírói járásban is munkában van.

4) Naszódvidék, és

5) Besztercevidékben a munkaerő a még hátralévő munkához arányosítva úgy osztatott be, hogy e két vidék minden községe munkába véve, új évig az e vidékekben szerfelett nehéz s csak e tavasz folytán is már 4 ifjú élet áldozatba került helyszínelés dacára készen legyen.

6) Brassóvidékben két községen kívül valamennyi munkában van részint vállalkozók, részint díjnokok alkalmazásával, s e két község is rövid időn kettős erővel fog munkába vétetni, hogy a vidék többi községeivel a lehetőseggel egyszerre készüljenek el.

7) Fogarasvidékben, a vidék főkapitánya Tamás László jur. erélyes közreműködése mellett, részint nyugdíjazott volt határúrtisztek, részint birtokosok oly számmal vállalkoztak a helyszínelési előmunkálatok megkészítésére, hogy a vidék minden szolgabírói járásába beosztott egy egy avatott oktató segélyével, a legjobb s a vállalkozók képzettségét tekintve gyors siker várható.

8) Aranyosszékben a munkaerő szintén felszaporított s probaczfűl tüzetett ki, hogy September 1-én Doboka és Belső-Szolnokmegyékkel együtt hirdettethessék ki.

9) Udvarhelyszékben ismét az ottani főkirálybíró Daniel Gábor ur erélyes közreműködése folytán, annyi kebelbeli birtokos vállalkozott, hogy a dultójárásonként oktatókul beosztott jelesebb tisztviselők segélyével a siker biztosítva van.

10) Csik Gyergyó és Kászonszékben, melyek természeti fekvésük szerint három felügyelői kerületbe vannak beosztva és tisztán kebelbeli tisztviselők és gyakornokok által helyszíneltetnek,

11) Háromszékben és a vele egyesített Miklósvár fuszékban, mely szintén három felügyelői járásba van beosztva, a munka már előhaladt, de a birtokosoknak földjei helyszínelésénél meg nem jelenése s így ezeknek, mint a szék tisztiségének az ügy iránti részvétlensége miatt a felügyelők panaszai szerint a helyszínelés oly lassan halad, hogy befejezése még ez évben is alig alig remélhető.

12) Köhalomszékben három falu kivételével minden község helyszínelés alatt áll.

13) Nagy-Sinkszékben két oktató felügyelete

KÜLFÖLD.

Kolozsvár, június 17.

alatt, két község kivételével, általában munka alá van véve, e két község a székes munkások körüli tollnok és két gyakornok által fog lehelyszíneltetni.

14) Segesvárszékekben, hol minden község munka alatt van, s az igazgatóság biztosan reményli, hogy ez évben el is készül.

15) Medgyesszékekben még tizenkét községben nincs vállalkozó, ennek oka a szék tiszttségének erőytelensége és a községi előljárók részvéltelensége; ezen székbe az igazgatóság a szerint a mint az ország keleti részén a német nyelvben jártas tollnokok és gyakornokok rendelkezés alá fognak jutni, nem késend kellő számú munkaszerőt szállítani.

16) Ujegyházszékekben, mely székek szintén minden községe munka alatt áll, s egyik leendő az első száz székek közül készen.

17) Brassó szabad kir. városban, hová az eddig szerfelett lassan haladó helyszínelés rendbehozása véget a folyó évi 8626. számú magas rendelet értelmében a Beszterce város telekkönyvezését most közelebb végzendő bizottmány rendeltetett át.

18) Bereczk városában, határában fekvő Soosmező határteleppel.

19) Torda városában, mely szintén közelebből befejeztetik, minthogy csak tisztázása és hitelesítése van hátra.

20) Déva városában, mely hasonlóan befejezéséhez közel áll.

21) Vajda Hunyad városában.

22) Seps-Szent-György városában.

23) Oláhfalva városában.

24) Szászváros városában, mely csak most vétetik munka alá.

25) Végre Beszterce városában, melyben a munka szintén a tisztázás stádiumán áll.

Ezek szerint jelenleg a 613 helyszínelő 26 törvényhatóság területén működik, s Belső-Szolnok és Doboka megyék, ugyszint Beszterce, Torda, Déva, városok közel álló befejezésével 21. törvényhatóságban.

Ezen folyvásti oktatás mellett felszaporított nagy számú munkaerő után megkívántató eredmény eszközésére a telekkönyvi igazgatóság minden erejét megfeszíti ugyan, de egyszersmind azon megjegyzést is tette, hogy a kedvezőtlen időjárások mellett némely törvényhatóságokban a földbirtokosok részvéltelensége s ezzel szemben a közigazgatási közegek téltelensége az ügy kellő gyorsítására zsidbasztólag hat.

Minélfogva a közigazgatás illető közegeit a helyszínelő bizottmányok élénkebb gyámolítására, úgy arra is utasítottam, hogy a földbirtokosoknak a helyszínelésbeni részvételére ildomosan és szükség esetén erőlyes eszközök alkalmazásával is hatni, s ilykép mind az állam, mind a községek érdekeit a kiadások lehető megkevesbitése által elősegíteni igyekezzenek.

Kolozsvártt, június 15-én 1871.

Kir. biztos ur ő Nagyméltósága helyett:

Nagy Elek,
miniszteri tanácsos.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Derly Anatole.

(G. Landeur beszélye.)

III.

(Folytatás.)

— Ugy-e megváltoztam? kérdé Anatole — itt oly jó a levegő; nemde huzamosabban itt maradsz velem, meg-vagyok győződve, hogy családias életmódunk megnyeri tet-szédet.

De most tudom nyugalomra van szükséged, jer szobádba, azután néhány óra mulva ismét felkereslek, elme-gyünk egyet sétálni; bevezetlek a regényes élet válto-zataiba.

A mint egyedül maradtam, kinyitottam szobám ablakait, s meglepett a nagyszerű látvány, mely szemeim előtt elterült.

Előttem a tó, kised csolnakaival, jobb és balról az örökzöld fenyves bércek, távolabb az Alpok hó takart csu-csai, melyeket a hanyatló nap sugarai megaranyoztak.

Ablakom nem adtam volna az előbb említett folyo-sóért, láttam Anatolt előbbi helyén tovább fűzve lelkében az ábrándokat.

Igazán mondom, mindez kezdett bizonyossá tenni.

Valóban könnyű megérteni, miért telepedett le Ana-tole Weillerbe, hogy a fürdő lakóinak csendes, rendes éle-te, s az a magány, mely kányodó lelkét lenyugtató, mire oly nagy szüksége volt, arra ösztönzék, hogy itt marad-jon a faluban.

Mi alatt igy gondolkoztam, néhányan a folyosóra lép-ve körülögltek Anatolt. Köztök volt egy 60 éves férfi, kinek rendkívüli testessége, mosolygó arca, melyről meg-elegeted tükrözött, arra a hitre ébresztettek, hogy ez vala-mi gazdag kereskedő.

A mint belé veté magát egy fautenilbe, melyet a legény külön az ő számára hozott, nyugtalanul forgatta fe-jét mindenfelé, mintha keresne valakit, a kivel beszélget-ne; azután látva hogy senkisé s sürgölődik körötte, kezeit összekulcsolá hasán s szundikálni kezdett.

Franciaországban a kiegészítő választások kezdik már igénybe venni a közvéleményt. A lapok már a szokásos program cikkeit hozzák. Általános az azt remélik, hogy a választások idejére a „Seine” és „Seine et Oise” departementokban az ostrom állapot is megszün-tettetik. A bonapartista jelöltek közül a már említettek kivül említik még Jerome Dávidot és Derollet Gironde és Granier de Cassagnacot Gers departement jelöltjekép Haussmann Nizzában akar jelöltként föllépni. Sőt még azt is mondják, hogy ez utóbbi Párisban is fel fog lépni, hol, mint e város egykori polgármestere — befolyásra számít.

A francia Bourbon ház tagjai közt a toursi „Union Libérale” szerint mindez ideig nem jött létre fusio, sőt arra kilátás sincs.

Örvendtes az a hír is, hogy Aumale herczeg nem-csak hogy eltávozott Londonba, hanem az Orleanisták egy hatalmas tüntetését is visszautasítá: ugyanis a tiszteletére szándékolt banquette az ő vonakodása miatt elmarad.

Fusio nem a francia bourbonok, hanem a spanyol bourbonok közt jó létre — a boudeaux „Gironde” szerint. Ugyanis e lap azt írja, hogy nagyon el van terjedve az a hír, hogy Izabella exkirálynő fia nevében átvénne a párt vezetését és Montpensier herczeget, ki magas sógornőjével kibékült, a regens gyámjál nevezné ki. De VII. Carlos praetendenst nem vennék be e combinációba, mint a kire számítani nem lehet. Azonban épen ez által az erős car-lista párt még erősebb oppositiot képezne a fiatalabb ágak-al szemben.

A párisi lapok Jules Favre köriratával foglalkoz-nak. És több, e köriratban lévő reactionarius szagu nézetet rónak meg. A „Siecle” teljesen helyesli a köriratot. A „Verite” azonban ezt írja: „A nemzetközi munkásegylet, melynek tanait (melyek rosszul vannak definiálva, és ke-véssé ösmeretese), most nem vizsgáljuk, egy idő óta bün-bakká lett, melyre azon államférfiak, kik nagy hibákat követtek el, s sehol se tudnak javítani, kényelmesen há-ritják rá hibáik terhét. Mi csak azt akarjuk Jules Favre-nak megjegyezni, hogy a nemzetközi munkásegylet tagjai a communében kisebbségben voltak. Hogy a központi bi-zottmány alakításában mily részük volt; azt még ezentul kell megalapítani, de az bizonyos, hogy azon kisebbség, melyet ez egylet tagjai alkottak, tiltakoztak a jólleti bi-zottmány felállításá és ilyes rendszabályok ellen, sőt ha jól emlékszünk, kévéssé a commune bukása előtt kiléptek abból nyilvánosan. Bármily veszélyes és elvetendő is a nemzetközi munkásegylet, még se hihetjük, hogy vádleve-lekkel és perrel hatályosan lehetne egy oly társulat ellen küzdeni, melynek, mint mondják, nem kevesebb, mint 2.500.000 tagja van. Sokkal jobb lenne e szerencsétlene-ket oktatni és nekik jó példát adni. De természetesen erre a kormányok kevésbé készek.”

Az algiri lázadásról június 1-ig vannak hi-reink. Ezek szerint május 27-én a felkelőket Céres tábor-nok Bu-Mezrag mellett teljesen megverte és a kabyl tör-zseket szétugrasztotta. Lallemand tábornok pedig a Delly-i törzseket nyomta vissza és nagy részét hódlásra kénysze-rité. Algirban bizottmány alakított, mely a dellyi és

Boldog emberek — gondoltam magamban — min-den világi foglalkozástól menten, nem gondolnak ügybaja-ikra, a bánatra s csak egyetlen dolguk van: érezni a tó illatos levegőjét, s nem adják Beethoven minden symphoni-ájáért, ha a „csordás tánczot” hallhatják a nép ajkairól.

A mint szobámból kiléptem, láttam hogy Anatole, fölkel helyéről s két nő felé indul, kik épen akkor jöttek a szabadba.

Az idősebb 50 éves, a másiknak anyja lehetett, ki 18—20 évesnek lázó szép fiatal volt, s a mint láttam gyengélgedett, mert anyja karjára támaszkodott.

Figyelemmel vizsgáltam a leányt. Ugy tetszett, mint-ha még láttam volna valahol, azokat a fekete beesett sze-meket, azt a halvány ajkat, mely oly bádgattan mosoly-gott, — de hol láttam? már nem emlékszem.

Anatole barátságosan üdvözlé e nőket, aztán karját ajánlá az ifju leánynak s mindhárman elsiettek.

Áhá! ez az oka mindennek, gondolám! Kik ezek a nők? hol láttam e leányt.

Egy óra mulva hozzám jött Anatol. Készen vagy? kérdezé — megvünk, ha úgy akarod, sétálunk egyet a hegyeken, majd megmagyarázok én mindent.

Az est nagyszerű, a holdvilágon elbeszélünk egymás-nak mindent, bizalmasan.

Követtem őt, s nemsokára egy ösvényre értünk, mely az erdőn keresztül kigyózdott, s a dombtetőig tartott.

— Az előbb nőkkel sétáltál? — kérdém barátomat.

— Igen, — felelé — Ferválné asszony s leánya, Emilia volt. Nem vetted észre — folytatá egy kis szünet után — mennyire hasonlít Emilia szegény nővéremhez?

Valóban Fervel Emilia vonásai, elég hüen visszaidéz-ték emlékezetembe Herfiette arcát s ez volt ama hason-lat, mely engem gondolkozóba ejtett. Azok a vonások, mondá Anatole, az a járás, az a hang, s — folytatá el-halványulva, s megszorítva kezem — az a betegség. Emi-lia lassan hervad el. Még három fokozat van hátra a sor-vadásig.

— Az Istenért! — kiálték föl — Anatole, ne ma-radj itt, megölöd magad szerencsétlen! Ez emlékek, — melyek lelked elragadják, oly sebet ejtenek rajtad, hogy meg nem szabadulsz s elhasz.

algiri lakók kárait megbecsülje. Ez a kárt 5 millió franca teszi és még 5 millió hadiserezt kér a költségek fedezé-sére. Így a felkelők közül mindenikre 32 franc 44 centime sarcz esik fejenként.

A KELET magán-távirata.

Feladatott Pesten, június 17. 9 ó. 50 p. d. e.

Érkezett: június 17 11 ó. 20 p. d. e.

A határörvidék rendezése tárgyában kiadott manifestum két rendelettel a budapesti hivata-los lapban megjelent. Összesen 20 rendelet lesz. Rozenzweig Ferdinánd altábornagy királyi biz-tossá neveztetett ki.

A görög király Bécsbe érkezett.

A pápai jubileumot a bécsi magas körök nagyban ünneplik.

Napoleon ex-császár nejével a Walesi her-czeget meglátogatta.

Hirlik, hogy a szultánt meg akarták mér-gezni; élete elleni más összeesküvést is fedez-tek fel.

Bécs és Páris között a távirdaösszekötte-tés helyreállt.

A berlini diadalünnep példátlan fényes, Moltke tábornagy és Roon gróf vezényletük alatt.

Olteanu, lugosi püspök, a honvéd-zászló szen-teléskor a templom előtt román beszédet tar-tott a honvéd intézmény horderejéről; az összegyűlt románok lelkesedve hallgatták s a honvédséget éljenezték.

Nyilvános számadás

a muzeum-utczai óvoda- s gyermekkert javára alól írotthoz befolyt jövedelmekről s azoknak miként felhasználásáról 1870 jun. 15 — 1871 jun. 15-ig.

A. Bevétel.

1) 1870 sept. 15-én a kolozsvári ev. ref. özvegy-árvai gyámintézet alapjából kölcsönfelvétel	600 frt.
2) 1871 jun. 2-án a kolozsvári kisegítő-egylet pénztárából kölcsön felvétel	100 frt.
3) 1871 febr. 2-án a vigardában ren-de-zett vigalom tiszta jövedelme (l. a Kelet 33-ik számában.)	375 frt.
4) 1871 február havában tartott nyom-dászbál tiszta jövedelméből	5 frt.
5) 1871 jun. 4-én az iparos ifjuság által rendezett majális jövedelméből	91 frt 10 kr.
6) 1871 jun. 12-én Fehérvári An-tal színigazgató urtól	20 frt.
7) 1871 máj. 24-én a belvárosi ref. temp-lomban confirmált ifjaktól	6 frt 50 kr.
8) Egyesek ajándéka	4 frt 50 kr.
Összesen:	1202 frt 10 kr.

Anatole nem hallgatott reám, fejét lehajtá, folytat-ta utját. Szegény leány — sohajtá — semmi, semmi, csak csoda feledtetheti őt velem, s az Isten nem művel többé csodákat.

— Te katona voltál; láttad mint kaszált a halál, láttad mint esnek el életök tavaszán a szép, ügyes fiatal emberek; a mi téged magadat illet, nem elég volt-e egy pillanat, hogy legszebb reményeidet megsemmisítve lásd. De mondd, meg barátom, van-e leverőbb, mint a szegény virágok elhervadása, kik az életbe a szenvedések (küzdte-terére lépnek, s elenyésznek mielőtt ismerték volna a bol-dogságot? Nézd meg Emiliát, meghajolt alakját, bá-gyadt fekete szemét, beteges halvány arcát, melyet rit-kán élénkit föl a pir.

Hiszed-e, hogy a szegény gyermek nem tudja mi sors vár reá? Tükre megmondja azt neki.

S az a ház, mely mellét emészti föl, az a száraz mély köhögés, mely elefántcsont fogait elrutitá . . . Mégis hiszed, hogy nem érzi a közelgő halált?

Nézd meg jól, mikor anyjával sétálni megy; szegény asszony saját lehetetével hozná új életre gyermekét, ki karjai közt sorvad el. Tekints e két teremtményre, s te átlátva szenvedéseiket nem fogod többé mondani: menj! Mert én vagyok az egyedüli, ki vigaszt csepegtethetek e haldokló szívére. Anyja s én, csak mi értjük őt annyi közül.

Mindig szenved, egy boldog percze nem volt még.

Mint gyermek csak szemeivel követhette kortársai játékeit; mint hajdon keserű könyeket hullatott, midőn vig, mosolygó barátait bálba készíté.

Oh, én értem őt; midőn karjaimra támaszkodva az örökös hótakart csúcsokra tekint, mikor a kék egen me-reng szeme, mely mint lelke, ismeretlen végtelenbe terjed.

Gondolata kiemelkedik a világból, melyet teste nem-sokára elhagy; az örökkévalóságra gondol, hol kipubato-lhatlan változatok, talán boldoggá teendik.

Egy ily szenvedő, gyötört léleknek a vallás vigaszt nyújt. Mig a fájdalom istentagadóvá nem teszi: az égre gondol esupán.

(Folyt. köv.)

B. Kiadás.

1) Szabó Péternek három rendbeli nyugtájára a gyermekkerthben épített fedeles helyiségért	750 frt.
2) Lászlófi és Molnárnak az íródában egyes butordarabok készítéséért	100 frt.
3) Fröbel-féle tan-eszközökért	109 frt 40 kr.
4) Stein János számlájára az íródába szükséges jegyzőkönyvek sat. árában	7 frt 45 kr.
5) Tauffer Ferencz számláján a gyermekkerthbe fűmagért	5 frt
6) Az óvó számlájára felszerelési kellékekre	65 frt 88 kr.
7) Az óvónak a Fröbel-féle rendszer tanulmányozása végett tett pesti útjára	54 frt 52 kr.
8) Az óvodához czimtábla készítésére (a betűk festését Graf Jakab tanár ur szíveségből ingyen eszközölte)	10 frt.
9) 700 frt adósságért egy évi kamat	42 frt.
10) 1870 márcz. havában a kebli egyház-tanácsához beadott számadásom szerint felül költség	10 frt.

Összesen: 1153 frt 85 kr.

E szerint a bevételt s kiadást
 üttette, jelenleg pénztármaradék 48 frt 15 kr.
 Ezzel szemben terhelő adósságok:

1) A bevételek 1-ső s második pontja szerint	700 frt.
2) Szabó Péternek hátrálék	101 frt 77 kr.

Összesen: 801 frt 77 kr.

Megjegyzés. Az 1870 jun. 15-én megelőzött évekről részletes számadásaimat az ev. ref. kebli egyház-tanácsához adtam be s azoknak terhe alól föl is oldoztatam. Ezután időnként a nyilvánosság színe előtt is fogok számolni, hadd lássa a t. közönség, hogy áldozatának fil-léréi miként használtatnak föl.

Kolozsvártt, 1871 jun. 15-én.

Szász Domokos
 az óvoda s gyermekkerth felügyelője.

NAPI HIREK.

— Nyilvános köszönet. Alolirt kedves kötelességének ismerte: köztudomásra juttatni a helybeli t. cz. „Dalkörnek” azon nemes tettét, miszerint ez, a néhai Kócsi Károly tanár temetése alkalmával történt közre-működése díját, 20 o. 6. frtot, alulirtohoz azon kéréssel szolgáltatva vissza, hogy az irt összeg szolgáljon alapul — egy az Elhunyt sirja fölül emelendő sírkönek.

Az Elhunyt iránti meleg részvétnék e szép nyilvánulása fölött midőn alulirt a gyászoló Özvegy nevében hálás köszönetét nyilvánítja, egyszersmind batorodik az iránti reményét is kifejezni, miszerint a sírkö, melynek alapját a t. cz. „Dalkör” jelen ajándékával letette: szeretett tanártársunk sirja fölött a hálás tanítványok, szerető barátok és számos tisztelő munkás részvéte által rövid időn föl fog emeltetni. Kolozsvártt, 1871 Junius 16.

Jancsó Lajos, ev. ref. tanár.

— Hivatalos. A m. kir. pénzügyminiszter a m.-vásárhelyi, dévai és nagy-enyedi kincstári uradalmi ügyész általomásokra Kozma Endrét, Schiau Antalt és dr. Csávásy Gyulát nevezte ki.

— A kolozsvári ref. főtanoda nyári közvizsgálatainak rendje. Jun. 19-én, d. e. 8—11. óráig II-od éves bölcsészek, a gondolkodás és ismeret-tanból. d. u. 3—6. a köz. tan. VI. osztály. d. u. 6—7. a francia nyelv. 20-án, d. e. 8—11. a II-od éves bölcsészek a növénytanból. d. u. 3—6. a köz. tan. V. osztály. 21-én, d. e. 8—11. az I-ső éves bölcsészek a köz történelemből. d. u. 3—6. a köz. tan. IV. oszt. 22-én, d. e. 8—11. az I-ső éves bölcsészek az ásványtanból. d. u. 3—6. a középtan. III. oszt. 23-án, d. e. 8—11. az I-ső éves bölcs. a mennyiségtanból. d. u. 3—6. a közép tan. II. oszt. 24-én, d. e. 8—11. az I-ső éves bölcs. a magyar irod. történetből. d. u. 3—6. a középt. I-ső oszt. 25-én, d. e. 7—11. óráig a középt. VI. osztály magán szigorlata. 26-án, d. e. 8—10. az I-ső éves bölcsészeknek a latin irodalomból. 10—11. a hellen irodalomból. 8—11. az elemi IV. osztály d. u. 3—6. az elemi III. osztály. 27-én, d. e. 8—11 az elemi II. osztály, d. u. 3—5 az elemi I. osztály. 28-án, d. e. 9 óra-kor az osztályzat és érdemsorozat-felolvasása, jutalom osztás és iskolai év ünnepélyes bezárása. Jun. 29-én és 30-án, a II-od éves bölcsészek érettségi szigorlata.

— A kolozsvári ref. főtanoda évkönyvéből látjuk, hogy e tanoda népessége a jelen félév folyamán a következő számokat mutatta: A tanítói személyzet létszáma 29 és a tanulóké 489, kik közül az elemi tanoda tagja 190, a középtanodáké 243, a felső tanodáé pedig 56 volt. Az énekkarban 79-en, a zenekarban pedig 14-en vettek a tanulók közül részt.

— A magyar delegatio hadügyi albizottsága jun. 14-ki ülésén Andrassy Gy. gr. teljesen megnyugtató fölvilágosításokat adott a katonai határőrvidék polgárosítása ügyében. A külügyi albizottság előtt, ugyanaz napon, a Lloyd-kérdés forgott föl, mely a bizottság véleménye szerint szintén a delegatiók elé tartozik. Szlávny miniszter a szerződési javaslat föltételei közül a következő, Magyarországra nézve, kedvező pontokat emelte ki: 1) A társulatnak ezentul nem „osztrák”, hanem „Magyar-Osztrák Lloyd” leendő czíme. 2) Az eddigi 7 igazgatótanácsos sorában, kik közül 5 triestzi és 2 bécsi volt, az egyik bécsi helyébe egy pesti fog a magyar kormány előterjesztése folytán kinevezetni. 3) A Lloyd-társulat arra köteleztetik, hogy a fontosabb vonalokon ugyanazon időben, midőn Triestből egy hajó utnak indul, Fiuméből is el kell egyet indítani, a melyek azután Lussinpiccolóban ta-

lálkoznak; a visszaérkező hajó hasonlóképp Lussinpiccolóban találkozik a Fiuméba szállító hajóval. Alexandriába, mihelyt a károlyvár-fiumei vasut ki lesz építve, ha holnaponként 15,000 mázsa portéka összegyűl, minden hóban egyszer, ha több teher összegyűl, minden hóban kétszer fog egy Lloyd-gőzös egyenesen Fiuméből elindulni. 4) Az évi subvenzió két millió helyett 1,700,000 frtra lesz állítat, azonkívül a fedezetbe 1872-re 300,000 frt lesz beállítható.

— Kirándulás, táncmulatság és még valami. A Raffay-kert regényes fekvésénél fogva Kolozsvár egyik legszebb mulatóhelye, a kolozsváriak pedig szeretnek mulatni, nem ugyan borra derűre, de mégis derült időben mindenkor. Tegnap néhány „nrí” táncmulatságot rendezett a Raffay-kertben és a rendezőség becsületére legyen mondva, oly gyönyörű közönség gyűlt össze, melyent csak nagy ritkán láthatni. Oly kellemesen folyt a mulatság, hogy már azt hittük Jupiter pluvius a „quandoque dormitat Homerus” igazságától áthatva, e kedélyes mulatságot nem akarja megzavarni. — De, ah! mily csalódás! Nyolcz óra felé sűrű felhők tornyosultak össze az egen; a villám cikázott, a meny cikázott és az ég forrásai megnyilván, szokatlan mérvű felhőszakadás özönlött alá, iszonyu villámlás és dörgés kíséretében. — Még az sem zavarta meg a jó kedvet, mert fedél alatt állván a közönség, nevetve fogadta az ég haragját, hanem a vihar még is megboszlalta magát. Haza kellett volna menni; de kocsit tudvalegyőleg oda nem hatolhat; a sár a keskeny ösvényen oly nagy volt, hogy a kisikamlás veszélye nélkül menni alig lehetett: bolyongott is a társaság kertből kertbe, kerítésen, árkon bokron át, míg sárral befődvé, átázva valahogy járható utra ért. Ember embert föl nem ismert, a nők hangjuk után ismertek egymásra, de azért e „hetz” daczára is jó kedvűen tért haza a társaság, annyit okulva, hogy máskor is elmegy mulatni.

— A szent-lászlói égettek számára Dr. Hincz György ur 3 frt. Tauffer Gyula ur 1 frt. küldött szerkesztőségünk-höz Az eddigi adományok összege 374 frt. 20 kr.

— Pályázatra felhívás. A kolozsvári ev. ref. egyház pályázatot hirdet belvárosi leány- tanodájában a vezértanító női állomásra. Kötelezett tantárgyak: val-lás, német és magyar nyelv, történelem, természettan, természet és földrajz. A többi tantárgyak segéd tanítók által taníttatnak. Javadalom: 1-ör alkalmas szállás kerttel a tanoda helyiségében, 2-ör 420 frt. o. 6. az egyház pénz tárából, 3 or a tandíj, minden növendéktől havanként 1 frt o. 6. (a növendékek létszáma 60 és 80), 4-er papénz címén minden növendéktől 1 frt 50 kr, melyből a tantermekeket tartozik fűteni. Pályázati határidő: Julius 15-ike. Pályázni kívánók szakképzettségüket tanúsító bizonyítványaikat alólírothoz a kitűzött határidőig küldjék be. Kolozsvártt, 1871 jun. 15-én. Szász Domokos, iskolafelügyelő.

— A helybeli ev. ref. főtanoda zene- és énekkara Horváth Gyula karnagy vezetése alatt a városi redoute teremben 1871. junius 18-án d. e. 11—1 óráig próbát tart, melyre a nagyérdemű közönséget szívesen látja a rendező bizottság.

— Hymen. Dr. Horváth Mózes, az erdélyi ev. ref. egyházkerületi főegyházi tanács titkára, hétfőn kel egybe Herczegh Ádél kisasszonnyal, Herczegh mérnök bájos leányával. Áldás e frigyre!

— Nt. Vadas József, a kolozsvári ref. egyház nyugalmazott lelkésze, volt esperes, a ref. egyházi szónoklat egyik elsőrangú jelese, tegnap jobblétre szenderült. Béke fölötté!

— Rendőri rendtelenség. A napokban a nagyváradi kolozsvári vasut nagyváradi állomásfőnöke egy telegrammot kap, melyben az állott, hogy bizonyos fiatal embert — ki mint postaexpeditor néhány ezer forinttal egyik postaállomásról megugrott s a Várad felé jövő vonatra jegyet váltott — itten azonnal tartóztassa le. A főnök elegette-endő a telegramm meghagyásának, biztos és hajdú után néz, azonban az állomásnál se biztos, se hajdú nem vala található! A vonat aztán nemsokára megérkezett s nehogy a jelzett szökevény elillan hasson, az állomásai főnök két kovácsvezetőt és egy gépvezetőt rendelt ki megcsípésére, kiknek sikerült is az expeditor urat kihalászni az érkezők közül.

— Még egyszer Frankl Vilmos és még valami. Tegnap lapunk első híre vonatkozólag a következő helyreigazítást vettük: „T. Szerkesztő ur! A lapja tegnapi számában Frankl Vilmos urnak nemzetünket gyalázó Magyarország történetéről s annak genesiséről elmondottakra szabadjon, az igazság érdekében, pár helyreigazítást megjegyezést tennem. Tény, hogy Frankl ur a boldogult Schmerling-korszakban a tanodák számára hazánk történetéről egy oly kézikönyvet készített, melyben a nemzet legjogosabb aspiratióit bitórló lázadásnak, a magyarság megmentésére irányuló hazafias működést a korona iránt hiteszegett forradalmi tendenciának bélyegzi. De nem áll, hogy a boldogult Scitovszkynak legkisebb része, befolyása lett volna Frankl ur művének e hazaellenes irányzatára. A boldogult primás, ki hazafiságát ép a Schmerlingkorszak idején, bár királyi kegyességgel mellett, oly fényesen ostentálta, és a tőle függő nagyszombati főgymnasiumban, kormánytilalom ellenére, nem Frankl V. munkáját, hanem Horváth Mihály tiltott művét taníttatá. A mi Frankl urat e nemes irányban inspirálta nem volt egyéb, mint Reisinger üresedésben levő egyetemi katedrájára való vágyódása, s Danielik János ur, akkori helytartótanácsos ur biztatása, ki e katedrát Frankl urnak nemzetellenes munkájáért jutalmul kilitásba helyezé. Danielik bukott, és Frankl urat az egyetemi katedrától elűté a derék Kerékyártó, kinek a magyar művelődés történetéről irt művét Frankl oly csufosan compilálta az egyetem által megintalmazott, bár keveset érő első munkájában. Ennyit az igazság és Scitovszki kegyelet emléke érdekében. X.

— A párisi veszteségekhez. A lapok folyvást hoznak adatokat azokhoz a veszteségekhez, melyek a tudományt, irodalmat és művészetet a párisi égések által értek. Így Bertrand matematikus lakásán nemcsak egy 40,000

frankot érő s felette ritka munkákban becses könyvtár pusztult el, hanem a differentialis egyenletekről irt munkájának harmadik sajtókész kötete is, mely hosszú évek tanulmányainak eredménye. Prosper Mérimée nagybecsű kézirát-, könyv- s művészeti tárgyakban gazdag gyűjteménye szintén elpusztult.

— Perl bécsi fogorvos hirdetését a tulsó oldalon, ajánljuk olvasóink figyelmébe.

A szerkesztő postája.

— Kilyén Mihály, jegyző urnak helytt. A kolozsmegye t. székénél junius 19-dikén kezdve előadandó ügyek, jun. 14-dikén kiállított jegyzékét jun. 17-dikén délelben vettük. Kérjük máskor a pontos beküldést, mert ime már mai számunkból is e miatt maradt hétfői lapunkra.

KÖZGAZDASÁG.

A keleti kereskedés ügyében.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minis-terium hivatását igen gyakorlati úton tölti be, midőn a kereskedelmi- és iparkamarákhoz a következő köriratot bocsátá ki:

Az osztrák-magyar consulok, kik Törökország dunai viloyetjében székelnék, legközelebb beküldött jelentéseikben feltüntetik azon üzleti viszonyokat, melyek a francia-német háboru kitörése és hosszabb ideig tartása következtében mind az egész viloyetten, mind különösen az egyes városokban, mint Rustschuk-, Sofia-, Várna-, Küstendsee- és Sulinában mutatkoztak.

E jelentésekből kitűnik, hogy az említett vidék, mely ipar- és fogyasztási cikkeinek nagy részét eddig Franciaországból fedezte, a háboru által megingatott összeköt-tetés folytán más országokhoz s jelesen Austriához és részben Magyarországhoz is fordult megrendelésekkel; de ki-tűnik továbbá az is, hogy nemcsak Austria, de Magyar-ország iparosai és kereskedői is sokkal többet tehetnének a belföldi terményeknek oda szállítása és így egy állandó piacnak megszerzése tekintetében.

Miután Magyarország iparcikkeinek egyik termés-tes piaca okvetlenül a keleten keresendő, s miután to-vábbá iparcikkeinknek a keleten leendő meghonosítására ép jelenleg, midőn a franciaországi állapotok a rendes üzleti összeköttetések azonnali folytatására kilátást nem nyújtanak, kedvező alkalom kínálkozik: el nem akarom mulasztani a kereskedelmi kamarát azon cikkekre figye-lmeztetni, melyek eddig az említett vidéken Franciaor-szágból hozattak és jelenleg is keresettek.

Franciaor-zágból nagy mennyiségben vitetnek az érintett tartományokba következő áruk: cukor, stearin-gyertya, szappan, kémizetek, pamutárak, fonalak, twist és selyemvarrára, kisebb mennyiségekben: selyemkelmék, bo-rok, liqueurök, illatszerek és pipereárak, lakk- és cipőbőr, porcellán, vegy- és gyógyszerék és rövid áruk.

Vannak ezeken kívül egyes terményeink és iparcik-keink, melyek keleten szintén kedvező piacra találának, s a külföld ellenében a versenyt kiállhatnák. Gyógyárak (Droghen) például nagy részben Bécsből kerülnek oda. Közönséges és zöld ablaküveg Belgiumból hozatik, az Aus-triából oda jutó üveg rendszeren fehér, pedig az ottani la-kosok a nap heve ellenében a zöld üveg által inkább vé-lik magukat védve. Lámpa-hengerüvegek (Cylinder) petro-leum-lámpákra szintén keresettek. A sör, melyet a Schel-lenhoferi gyárból vittek Rustschukba, nagy tetszésben része-sült s a rustschuki főconsul véleménye szerint, ha Rust-schuk-, Tultscha-, Küstendsche- és Sulinában sörpinczéket nyitnatnának osztrák vagy magyar gyárnokok által, e ter-ményünk kedvező piacra találna. Sulinában évenként Ru-mániából hozott 20,000 akó bor kel el, a bornak akója 6 és fél frt; magyar bor eddig nem mutatkozott ott.

A kereskedelmi kamara buzgólkodásától fog függeni, hogy az említett körülmények minél szélesebb körben le-endő terjesztése s az érdeklettek buzditása által az érin-tett tartományokban állandó üzleti összeköttetésekre a szükséges kezdeményezés megtörténjék. Az egyes esetekben megkívántató felvilágosításokat az illető consulok útján e ministerium szívesen meg fogja szerezni s a kamarának vagy bármely egyes üzlet-egységnek készséggel ki fogja szolgáltatni.

Távíratí tudósítás a bécsi tőzsdéről.

Jun. 16-án 5%. Metalliques 100 frt 59.10. Kamat —. —. 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 68.95. 1860. Köl-csön 100.20. Bankrészevény 782. Hitelintézeti részvény 200. frt. 290.60. London 10 ft. st. 100 frt. 23 1/2. kr. 123.80. Ezüst 121.50. Cs. kir. arany 5.88. Napoleonor 9.83.

Urbéri kötvények: Magyarország 79.80. Temesi 77.75 Erdélyi 76.75. Horváthországi 85.75.

Felelős szerkesztő Szász Béla.

Nyilttér*)

Idegenek névjegyzéke

a Biasini szállodájában Kolozsvártt, Junius — 16-án 1871.

Gáliszter Antal, pénzügyőri biztos, Deézsről. Veres Dénes, birtokos, Tordáról. Földvári József, birtokos Deézsről. Grf. Zsomboriné, Maros-Vásárhelyről. Palacsoti János angol, Vásárhelyről. Fogarasi J. Daniel, kereskedő, Vásár-helyről. Bodnay Andor, pénzügyőri biztos, Vásárhelyről. Czintz János, birtokos, Beszterczéről. Nagy Mihály, ügyvéd Vásárhelyről. Hanák Bodog, ügyvéd, N.-Váradról. Hid-végi Károly, birtokos, Fehérvárról. Boga Pál, birtokos, Szász-Ujfaluból. Hella, kereskedő, Bécsből. Ubrik Borbála, Krakkóból. Bodor Berczi, borkereskedő, Szamosujvárról. Csürös József, lelkész, Bethlenből. B. Dioszegi Béla, Deézsről. Ferári Kálmán, birtokos, Harináról, Szilágyi Béla, színész, Pestről. Zachariás István, kereskedő, Zilahról. Khr János, kereskedő, Pestről.

*) E rovat alatt közlőttekért csupán a sajtóhatóság irányá-san vállal felelősséget *

